KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2021/1106

2021 m. liepos 5 d.

dėl Australijos išvestinių finansinių priemonių sandoriams, kuriuos prižiūri Australijos prudencinio reguliavimo institucija, taikomos teisinės, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarkos pripažinimo lygiaverte tam tikriems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų 11 straipsnio reikalavimams

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų ([1]), ypač į jo 13 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnyje nustatytas mechanizmas, pagal kurį Komisija įgaliojama priimti sprendimus dėl lygiavertiškumo, kuriais pareiškiama, kad trečiosios valstybės teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka yra lygiavertė Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4, 9, 10 ir 11 straipsniuose nustatytiems reikalavimams, kad būtų laikoma, jog sandorį, kuriam taikomas tas reglamentas, sudarančios sandorio šalys, kai bent viena iš sandorio šalių yra įsteigta toje trečiojoje valstybėje, įvykdė tuos reikalavimus laikydamosi tos trečiosios valstybės teisinėje sistemoje nustatytų reikalavimų. Pareiškimas dėl lygiavertiškumo padeda siekti bendro Reglamento (ES) Nr. 648/2012 tikslo sumažinti sisteminę riziką ir padidinti išvestinių finansinių priemonių rinkų skaidrumą užtikrinant, kad su trečiosiomis valstybėmis sutarti ir tame reglamente nustatyti principai būtų nuosekliai taikomi tarptautiniu mastu;

(2) Reglamento (ES) Nr. 648/2012, kurį papildo Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 149/2013 ([2]) ir Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/2251 ([3]), 11 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti Sąjungos teisiniai reikalavimai dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties sąlygų patvirtinimo laiku, portfelio suspaudimo ir tvarkos, pagal kurią portfeliai suderinami dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis (toliau – PSŠ) neatlieka. Be to, tose nuostatose įtvirtintos toms sutartims taikomos vertinimo ir ginčų sprendimo prievolės (operacinės rizikos mažinimo būdai), taip pat sandorio šalių keitimosi įkaitu (garantinėmis įmokomis) prievolės;

(3) kad operacinės rizikos mažinimo būdus ir garantinių įmokų reikalavimus reglamentuojančią trečiosios valstybės teisinę, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarką būtų galima laikyti lygiaverte Sąjungos tvarkai, esminis taikomos teisinės, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarkos rezultatas turi būti lygiavertis Sąjungos reikalavimams pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnį ir užtikrinti profesinės paslapties apsaugą, lygiavertę nustatytajai to reglamento 83 straipsnyje. Be to, lygiavertė teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka toje trečiojoje valstybėje privalo būti veiksmingai taikoma laikantis lygiateisiškumo ir iškraipymų nesukeliančių principų. Todėl atliekant lygiavertiškumo vertinimą tikrinama, ar trečiosios valstybės teisine, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka užtikrinama, kad dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka ir kurių bent viena iš sandorio šalių yra įsteigta toje trečiojoje valstybėje, Sąjungos finansų rinkoms nekiltų didesnė rizika ir dėl to jos Sąjungoje nekeltų nepriimtino lygio sisteminės rizikos;

([1]) OL L 201, 2012 7 27, p. 1.

([2]) 2012 m. gruodžio 19 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 149/2013, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 papildomas nuostatomis dėl netiesioginės tarpuskaitos susitarimų, tarpuskaitos prievolės, viešo registro, galimybės naudotis prekybos vietos paslaugomis, ne finansų sandorio šalių ir ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdų techninių reguliavimo standartų (OL L 52, 2013 2 23, p. 11).

([3]) 2016 m. spalio 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/2251, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų papildomas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdų techniniais reguliavimo standartais (OL L 340, 2016 12 15, p. 9).

(4) 2013 m. spalio 1 d., Komisija gavo Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA) techninę rekomendaciją dėl Australijos teisinės, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarkos ([4]), įskaitant ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka, taikomus operacinės rizikos mažinimo būdus. Techninėje rekomendacijoje ESMA padarė išvadą, kad Australijoje nėra teisiškai privalomų reikalavimų dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarties sąlygų patvirtinimo laiku, portfelių suderinimo vykdymo tvarkos, portfelio suspaudimo, portfelio vertinimo ir ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių sandorio šalių ginčų sprendimo arba keitimosi įkaitais prievolės. ESMA taip pat pastebėjo, kad tuo metu nebuvo galima įvertinti dvišalių garantinių įmokų tvarkos lygiavertiškumo, nes techniniai standartai, kuriais patikslinamos dvišalių garantinių įmokų taisyklės, Sąjungoje dar nebuvo parengti;

(5) Komisija, atlikdama savo vertinimą, atsižvelgė į ESMA techninę rekomendaciją ir į nuo to laiko įvykusius reguliavimo pokyčius. Komisija atliko Australijoje taikomų teisinių, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo reikalavimų lyginamąją analizę. Ji taip pat įvertino tų reikalavimų rezultatą ir jų tinkamumą ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka, keliamai rizikai sumažinti taip, kad atitinkamas rezultatas būtų laikomas lygiaverčiu Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatytų reikalavimų rezultatui;

(6) Australijos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, sandoriams taikoma teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka yra nustatyta Australijos prudencinio reguliavimo institucijos (toliau – APRA) pagal 1959 m. Bankininkystės akto (toliau – Bankininkystės aktas) 11AF straipsnį, 1973 m. Draudimo akto (toliau – Draudimo aktas) 32 straipsnį, 1995 m. Gyvybės draudimo akto (toliau – Gyvybės draudimo aktas) 230A straipsnį ir 1993 m. Senatvės pensijų sektoriaus (priežiūros) akto (toliau – SIS aktas) 34C straipsnį priimtame prudenciniame standarte CPS 226. APRA yra įgaliota užtikrinti finansų įstaigų, kurioms taikomas prudencinis reguliavimas, saugumą ir patikimumą, kad jos galėtų vykdyti savo finansinius įsipareigojimus indėlininkams, draudėjams ir fondų nariams stabilioje, veiksmingoje ir konkurencingoje finansų sistemoje. Pagal prudencinį standartą CPS 226 reikalaujama, kad subjektas, kuriam taikomos tos taisyklės, taikytų tinkamą garantinės įmokos nustatymo ir rizikos mažinimo praktiką, susijusią su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka. Šis prudencinis standartas taikomas bankų, ne gyvybės draudimo, gyvybės draudimo ir senatvės pensijų sektorių įstaigoms, laikantis tam tikrų ribų. Prudencinis standartas CPS 226 įsigaliojo 2017 m. kovo 1 d. Kai kurie jo reikalavimai pagal tarptautinę sistemą turi būti įvedami laipsniškai ir suderinti su Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2016/2251 nustatytu laipsnišku jų taikymu;

(7) prudencinis standartas CPS 226 taikomas išvestinėms finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, išskyrus valiutos keitimo sandorius, kurių terminas trumpesnis nei trys dienos. Prudenciniame standarte CPS 226 pateikta išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, apibrėžtis yra platesnė nei Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnyje nustatyta ne biržos išvestinių finansinių priemonių apibrėžtis. Prudencinio standarto CPS 226 9 punkto g papunktyje išvestinė finansinė priemonė apibrėžiama kaip išvestinė finansinė priemonė, apibrėžta 2001 m. Bendrovių akto 7 skyriuje, arba susitarimas, kuris yra išankstinis sandoris, apsikeitimo sandoris arba pasirinkimo sandoris, arba bet koks jų derinys, susijęs su viena ar keliomis biržos prekėmis. Todėl lygiavertiškumas turėtų būti pripažįstamas ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurioms garantinių įmokų reikalavimai taikomi pagal prudencinio standarto CPS 226 9 punkto g papunktį, atžvilgiu;

(8) prudencinis standartas CPS 226 paprastai taikomas išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, sandoriams tarp APRA reguliuojamų subjektų ir reguliuojamų sandorio šalių. APRA reguliuojami subjektai yra veiklos leidimą turinčios indėlių įstaigos (toliau – ADI), įskaitant užsienio ADI, ir ekonominės veiklos nevykdančios kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms suteiktas leidimas pagal Bankininkystės aktą, ne gyvybės draudimo įmonės, įskaitant C kategorijos draudikus, ekonominės veiklos nevykdančios kontroliuojančiosios bendrovės, kurioms suteiktas veiklos leidimas pagal Draudimo aktą, 2 lygio draudimo grupių patronuojančiosios įmonės, gyvybės draudimo bendrovės, įskaitant savišalpos draugijas ir reikalavimus atitinkančias užsienio gyvybės draudimo bendroves (EFLIC), ir ekonominės veiklos nevykdančios kontroliuojančiosios bendrovės, įregistruotos pagal Gyvybės draudimo aktą, ir pagal SIS aktą registruotini senatvės pensijų sektoriaus subjektai pagal savo verslo operacijas. Reguliuojamų sandorio šalių apibrėžtis iš esmės atitinka Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 8 punkte pateiktą finansų sandorio šalies apibrėžtį, panašiai neįtraukiant specialiosios paskirties įmonių, kai sandoris sudaromas vien tik rizikos draudimo tikslais. Apibrėžiant reguliuojamas sandorio šalis į sandorio šalies jurisdikcijos vietą neatsižvelgiama, jeigu nėra abejonių dėl užskaitos susitarimo vykdymo užtikrinimo sandorio šalies nemokumo arba bankroto atveju arba kai susitarimai dėl įkaito nekelia abejonių ir jų vykdymas yra teisiškai užtikrintas sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju;

([4]) ESMA/2013/1373, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia*, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos galutinė ataskaita, 2013 m. spalio 1 d.

(9) pagal prudencinio standarto CPS 226 11 punktą prievolė keistis kintamąja garantine įmoka sandorio šalims taikoma tik kai abiejų sandorio šalių išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, agreguota ir konsoliduota suma viršija 3 mlrd. AUD *de minimis* ribą. Reglamente (ES) Nr. 648/2012 tokios ribos nėra nustatyta. Todėl lygiavertiškumas turėtų būti pripažįstamas su sąlyga, kad sandorio šalys, kurioms taikomas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnis, ir APRA reguliuojami subjektai keisis garantine įmoka;

(10) prudenciniame standarte CPS 226 nustatytos prievolės yra panašios į nustatytąsias Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 149/2013 VIII skyriuje. Visų pirma, to prudencinio standarto 77–94 punktuose išdėstyti konkretūs ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka, taikomi reikalavimai dėl patvirtinimo laiku, portfelio suspaudimo, portfelių suderinimo, sandorių vertinimo ir ginčų sprendimo. Kalbant apie patvirtinimą laiku, prudenciniame standarte CPS 226 nustatyti reikalavimai negali būti laikomi lygiaverčiais, nes pagal juos reikalaujama, kad sandoriai būtų patvirtinti tik „kuo greičiau“, o Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 149/2013 nustatytas ilgiausias laikotarpis, per kurį sandoris turi būti patvirtintas. Kalbant apie portfelių suderinimą, prudencinio standarto CPS 226 reikalavimų negalima laikyti lygiaverčiais, nes jame nenurodyta, kaip dažnai portfelis turi būti derinamas, o Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 149/2013 portfelių derinimo dažnumas yra tiksliai nustatytas. Kalbant apie ginčų sprendimą, prudenciniame standarte CPS 226 nustatyti reikalavimai negali būti laikomi lygiaverčiais, nes, priešingai nei nustatyta Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 149/2013, prudenciniame standarte nenumatytas specialus ginčų, kurie neišsprendžiami per penkias darbo dienas, procesas. Kalbant apie portfelio suspaudimą ir sandorių vertinimą, prudencinio standarto CPS 226 reikalavimų rezultatas galėtų būti laikomas lygiaverčiu Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 149/2013 13 ir 14 straipsniuose nustatytų reikalavimų rezultatui;

(11) todėl, kalbant apie išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka ir kurioms taikomas prudencinis standartas CPS 226, teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka, taikoma APRA reguliuojamiems subjektams, turėtų būti laikoma lygiaverte Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytiems reikalavimams dėl portfelio suspaudimo ir sandorių vertinimo, taikomiems ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka;

(12) pagal prudencinį standartą CPS 226 kintamąja garantine įmoka turi būti keičiamasi laikantis to prudencinio standarto 11 punkte nurodytos *de minimis* ribos, o pradinė garantinė įmoka turi būti pateikiama ir renkama už visus naujus išvestinių finansinių priemonių sandorius, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, išskyrus išankstinius valiutos keitimo sandorius ir valiutų apsikeitimo sandorius, už kuriuos atsiskaitoma fiziškai, tarp APRA reguliuojamo subjekto ir reguliuojamos sandorio šalies. APRA priėmė tarptautiniu mastu sutartą pradinės garantinės įmokos reikalavimų laipsniško įvedimo tvarkaraštį, o AUD išreikštos ribos, kuriomis remiantis parengtas laipsniško įvedimo tvarkaraštis, turėtų būti laikomos lygiavertėmis Deleguotojo reglamento (ES) 2016/2251 35 straipsnyje nurodytoms riboms. Panašios išankstiniams valiutos keitimo sandoriams ir valiutų apsikeitimo sandoriams, už kuriuos atsiskaitoma fiziškai, ir vienos rūšies akcijų pasirinkimo sandoriams arba indekso pasirinkimo sandoriams taikomos išimtys yra numatytos Deleguotajame reglamente (ES) 2016/2251. Todėl šis sprendimas turėtų būti taikomas tik ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurioms taikomi garantinės įmokos reikalavimai pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ir prudencinį standartą CPS 226;

(13) pagal prudencinį standartą CPS 226 kintamoji garantinė įmoka turi būti apskaičiuojama ir pareikalaujama apmokėti kiekvieną dieną, o atsiskaitymas už kintamąją garantinę įmoką turi būti atliktas „nedelsiant“. APRA viešai pareiškė, jog tikisi, kad praktiškai atsiskaitymas už kintamąją garantinę įmoką turėtų vykti T+1 pagrindu (čia T yra papildomų pervedimų įkaito vertės išlaikymo prievolei įvykdyti diena). Tačiau toks atsiskaitymo laikotarpis ne visomis aplinkybėmis įmanomas, pavyzdžiui, dėl laiko juostų ir tarpvalstybinių aspektų. Todėl APRA priėmė principais grindžiamą reikalavimą nedelsiant atsiskaityti už kintamąją garantinę įmoką, kad būtų pasiektas rezultatas, atitinkantis kitus pasaulinius reguliavimo reikalavimus dėl atsiskaitymo už kintamąją garantinę įmoką laiko. Pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2016/2251 12 straipsnį reikalaujama, kad visos ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorio, kurio tarpuskaitos PSŠ neatlieka, šalys kasdien keistųsi kintamąja garantine įmoka arba atitinkamai pakoreguotų garantinės įmokos rizikos laikotarpį, naudotą apskaičiuojant pradinę garantinę įmoką. Prudenciniame standarte CPS 226 numatyti susitarimai dėl kintamosios garantinės įmokos turėtų būti laikomi lygiaverčiais tik tuo atveju, jei jais pasiekiamas rezultatas, lygiavertis rezultatui, kuris pasiekiamas taikant Reglamento (ES) Nr. 648/2012 reikalavimus. Todėl turėtų būti nustatytos tam reikalingos sąlygos;

(14) prudenciniame standarte CPS 226 nustatyta 750 000 AUD bendra pradinės ir kintamosios garantinių įmokų mažiausia pervedama suma, o Deleguotojo reglamento (ES) 2016/2251 25 straipsnyje nustatyta 500 000 EUR suma. Atsižvelgiant į nedidelį skirtumą tarp tų sumų ir į bendrą prudencinio standarto CPS 226 ir Deleguotojo reglamento (ES) 2016/2251 tikslą, tos sumos turėtų būti laikomos lygiavertėmis;

(15) prudenciniame standarte CPS 226 nustatyti reikalavimai dėl pradinės garantinės įmokos apskaičiavimo turėtų būti laikomi lygiaverčiais Deleguotajame reglamente (ES) 2016/2251 nustatytiems reikalavimams. Panašiai, kaip ir taikant Deleguotojo reglamento (ES) 2016/2251 IV priede nustatytą standartizuotą pradinės garantinės įmokos apskaičiavimo metodą, pagal prudencinį standartą CPS 226 leidžiama naudoti standartizuotą modelį, lygiavertį nustatytajam tame IV priede. Siekiant apskaičiuoti pradinę garantinę įmoką, pagal prudencinį standartą CPS 226 taip pat galima naudoti vidaus arba trečiosios šalies modelius, kai tie modeliai apima tam tikrus konkrečius parametrus, kurie yra lygiaverčiai nustatytiesiems Deleguotajame reglamente (ES) 2016/2251, įskaitant minimalius pasikliautinuosius intervalus ir garantinės įmokos rizikos laikotarpius, taip pat tam tikrus istorinius duomenis, įskaitant nepalankiausių sąlygų laikotarpius. APRA reguliuojami subjektai turi kreiptis į APRA dėl leidimo taikyti vidaus arba trečiosios šalies modelį ir užtikrinti, kad prieš pateikiant prašymą būtų atlikta nepriklausoma to modelio peržiūra;

(16) prudenciniame standarte CPS 226 nustatyti reikalavimai dėl tinkamo įkaito ir dėl to, kaip tas įkaitas laikomas ir atskiriamas, turėtų būti laikomi lygiaverčiais Deleguotojo reglamento (ES) 2016/2251 4 straipsnyje nustatytiems reikalavimams. Prudenciniame standarte CPS 226 pateikiamas lygiavertis tinkamų įkaitų sąrašas, o APRA reguliuojamas subjektas turi taikyti tinkamas kontrolės priemones, kad užtikrintų, jog surinktas įkaitas nekeltų didelės klaidingų sprendimų rizikos arba didelės koncentracijos rizikos. Koncentracija turėtų būti vertinama pagal atskirą emitentą, emitento rūšį ir turto rūšį. Todėl prudenciniame standarte CPS 226 nustatytos garantinių įmokų taisyklės ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka, atžvilgiu turėtų būti laikomos lygiavertėmis nustatytosioms Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 3 dalyje;

(17) kalbant apie profesinės paslapties apsaugos lygį Australijoje, informacijai, kurią turi APRA ir visos Sandraugos agentūros, taikomas 1988 m. Privatumo aktas (toliau – Privatumo aktas). Be to, 1998 m. Australijos prudencinio reguliavimo institucijos akte (toliau – APRA aktas) išdėstytos išsamios APRA ir jos darbuotojams taikomos nuostatos dėl slaptumo. Visų pirma pagal APRA akto 56 straipsnio 2 dalį APRA pareigūnai arba buvę pareigūnai laikomi padariusiais nusižengimą, jei jie bet kokiam asmeniui arba „teismui“ atskleidžia „saugomą informaciją“ arba „saugomą dokumentą“ (kitais atvejais, nei nustatyta APRA akte). Be to, 1914 m. Nusikaltimų akto (angl. *Crimes Act*) 70 straipsnyje yra nuostata dėl slaptumo, bendrai taikoma Sandraugos pareigūnams (t. y. viešojo sektoriaus darbuotojams, įskaitant APRA darbuotojus ir rangovus). Pagal šią nuostatą laikoma, kad Sandraugos pareigūnai padarė nusižengimą, jei jie atskleidžia bet kokį faktą ar dokumentą, apie kurį jie sužinojo arba kurį jie turi kaip Sandraugos pareigūnai ir apie kurį jie turi pareigą neatskleisti informacijos. Vertinant kartu, Privatumo aktu, Nusikaltimų aktu ir APRA aktu suteikiamos profesinės paslapties saugojimo garantijos, įskaitant verslo paslapčių, kuriomis valdžios institucijos dalijasi su trečiosiomis šalimis, apsaugą, turėtų būti laikomos lygiavertėmis nustatytosioms Reglamento (ES) Nr. 648/2012 VIII antraštinėje dalyje;

(18) galiausiai, kalbant apie veiksmingą teisinės tvarkos priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą Australijoje, už prudencinio standarto CPS 226 laikymosi stebėseną ir vykdymo užtikrinimą pirmiausia atsako APRA. APRA gali imtis įvairių priežiūros priemonių, įskaitant oficialų įstaigos veiklos tyrimą, sąlygų įstaigos licencijai nustatymą arba nurodymų, susijusių su konkrečiais klausimais, pateikimą, teisės aktų nustatyto administratoriaus, teismo paskirto administratoriaus ar pakaitinio patikėtinio paskyrimą įstaigos reikalams tvarkyti, baudžiamosios bylos iškėlimą asmenims ar įstaigoms arba prašymą priimti apribojančias teismo nutartis. Todėl turėtų būti laikoma, kad tos priemonės užtikrina veiksmingą atitinkamos teisinės, reguliavimo ir vykdymo užtikrinimo tvarkos pagal prudencinį standartą CPS 226 taikymą laikantis lygiateisiškumo ir iškraipymų nesukeliančių principų ir veiksmingą priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą, kurie būtų lygiaverčiai priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarkai pagal Sąjungos teisinę sistemą;

(19) šiuo sprendimu pripažįstamas Australijos teisėje nustatytų privalomų reikalavimų, susijusių su ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis ir taikomų šio sprendimo priėmimo metu, lygiavertiškumas. Komisija, bendradarbiaudama su ESMA, toliau nuolat stebės šioms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims taikomos teisinės, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarkos dėl patvirtinimo laiku, portfelio suspaudimo ir suderinimo, vertinimo, ginčų sprendimo ir garantinės įmokos reikalavimų, kurie yra taikomi ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurių tarpuskaitos PSŠ neatlieka, kuriai taikomas šis sprendimas, raidą ir nuoseklų bei

veiksmingą įgyvendinimą. Vykdydama stebėseną Komisija gali paprašyti APRA pateikti informacijos apie reguliavimo ir priežiūros pokyčius. Komisija gali bet kuriuo metu atlikti specialią peržiūrą, jei dėl atitinkamų pokyčių Komisijai būtina iš naujo įvertinti šiuo sprendimu suteiktą pareiškimą dėl lygiavertiškumo. Dėl tokio pakartotinio vertinimo gali būti panaikintas šis sprendimas, o dėl to sandorio šalims vėl būtų automatiškai taikomi visi Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyti reikalavimai;

(20) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Taikant Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 3 dalį, Australijos teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka dėl portfelio suspaudimo ir sandorių vertinimo, taikoma išvestinių finansinių priemonių sandoriams, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka ir kuriuos reguliuoja Australijos prudencinio reguliavimo institucija (APRA), yra laikoma lygiaverte Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytiems reikalavimams, kai bent viena iš tų sandorių šalių yra APRA reguliuojamas subjektas, kaip apibrėžta prudenciniame standarte CPS 226.

2 straipsnis

Taikant Reglamento (ES) Nr. 648/2012 13 straipsnio 3 dalį, Australijos teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka dėl keitimosi įkaitu, taikoma išvestinių finansinių priemonių sandoriams, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka ir kuriuos reguliuoja APRA, yra laikoma lygiaverte Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 3 dalyje nustatytiems reikalavimams, kai tenkinamos šios sąlygos:

a) bent viena iš tų sandorių šalių yra APRA reguliuojamas subjektas, kaip apibrėžta prudenciniame standarte CPS 226;

b) jei pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 reikalaujama pateikti kintamąją garantinę įmoka, ji pateikiama tą pačią dieną, kurią ji apskaičiuojama.

Nukrypstant nuo b punkto, jeigu sandorio šalys nustato, kad kintamosios garantinės įmokos neįmanoma visada pateikti tą pačią dieną, kurią ji apskaičiuojama, Australijos teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka taip pat laikoma lygiaverte Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 3 dalies reikalavimams, jei kintamoji garantinė įmoka pateikiama per 2 darbo dienas nuo jos apskaičiavimo, o garantinės įmokos rizikos laikotarpis, naudotas apskaičiuojant pradinę garantinę įmoką, atitinkamai pakoreguojamas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2021 m. liepos 5 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN